

Sygn. akt V Ns 43 / 13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2014 roku

Sąd Rejonowy w Wyszkowie – V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agata Tokarska

Protokolant: Monika Kucińska

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014 roku w Pułtusk

na rozprawie

sprawy z wniosku M. W. i J. W.

z udziałem T. D., A. G. (1), A. G. (2), J. G., Z. G., A. G. (3), G. K., J. L., A. M., E. P., A. P., B. P., J. S., I. T., M. Z. (1), S. Z. i T. Z. (1)

o zasiedzenie

postanawia:

stwierdzić, że M. W., córka J. i D. i jej mąż J. W., syn W. i H., nabyli przez zasiedzenie z dniem 1 stycznia 2005 roku, na zasadach małżeńskiej wspólności ustawowej, własność nieruchomości o powierzchni 0,1568 ha położonej w D. gmina P., oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Wyszkowie - VIII Zamiejscowym Wydziale Ksiąg Wieczystych w P. prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...).

Sygn. akt V Ns 43 / 13

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy M. W. i J. W. wnieśli o stwierdzenie, że nabyli na zasadach wspólności ustawowej przez zasiedzenie w dniu 1.10.2004r. własność nieruchomości o powierzchni 0,1568 ha, położonej w D. gmina P., oznaczonej numerem ewidencyjnym (...). W uzasadnieniu wniosku wskazali, że we wrześniu 1974r. M. G. zbyła na rzecz M. C. (1) na podstawie nieformalnej umowy sprzedaży zawartej w formie ustnej części działki nr (...) w D. odpowiadającej swoim położeniem i powierzchnią obecnej działce ewidencyjnej nr (...), a następnie w dniu 15.05.2001r. M. C. (1) przekazał posiadanie tej działki wnioskodawcom, którzy od tej pory, podobnie jak wcześniej M. C. (1), wykonują w odniesieniu do działki nr (...) uprawnienia właścicielskie (wniosek, k. 3-4).

Uczestnicy postępowania A. G. (3), A. M. i S. Z. wnieśli o oddalenie wniosku (protokół rozprawy z dnia 25.11.2011r., k. 70). Pozostali uczestnicy postępowania nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Położona w D. gmina P. działka gruntu oznaczona numerem ewidencyjnym (...) ma powierzchnię 0,1568 ha i jest działką zabudowaną. Aktualnie jest dla niej urządzona księga wieczysta KW nr (...), w której jako właściciele wpisani są A. M. (w 24/40 częściach), J. G., M. Z. (1), H. G. (1), (w udziałach po 4/40 części) oraz A. G. (1) i A. G. (3) (w udziałach po 2/40 części). Taki sam zapis odnośnie własności działki nr (...) widnieje w ewidencji gruntów.

Działka nr (...) została wydzielona z działki nr (...), której właścicielami na podstawie aktu własności ziemi wydanego w dniu 21.05.1976r. byli po 1/2 części C. G. i M. G.. Działka nr (...) została podzielona na działki nr (...) w 1978r., a następnie w dniu 8.08.1978r. C. G. i M. G. sprzedali notarialnie działkę nr (...) E. i E. P., którzy następnie aktem notarialnym z dnia 26.10.2010r. darowali tą działkę swojej córce J. S. i wnukom M. S. i P. S..

Na podstawie nieformalnej umowy sprzedaży zawartej we wrześniu 1974r. M. G. sprzedała M. C. (1) część działki nr (...), odpowiadającą powierzchni obecnej działce ewidencyjnej (...), który od tej pory władał tym gruntem jak właściciel całkowicie samodzielnie dysponując działką i zagospodarowując ją. W 1974r. M. C. (1) ogroził zakupioną nieformalnie działkę razem z sąsiednią działką, która obecnie oznaczona jest numerem ewidencyjnym (...) i która została wyodrębniona z działki nr (...) zakupionej notarialnie w dniu 24.04.1974r. na współwłasność przez M. C. (1), M. C. (2) i A. N.. Niedługo po zakupieniu działek, jeszcze w latach 70-tych, M. C. (1) posadził również wzdłuż ogrodzenia drzewa (w szczególności modrzewie wzdłuż zachodniej granicy działki od strony działki państwa P.) oraz wybudował domek rekreacyjny. Od momentu zakupu działki od M. G. M. C. (1) użytkował ją jako działkę letniskową władając nią w sposób swobodny i przez nikogo niezakłócony. Nikt nie domagał się od niego wydania tej działki i nie wnosił do w stosunku do niego żadnych innych roszczeń odnośnie tej działki. M. C. (1) użytkował przedmiotową działkę wraz ze swoją rodziną z wyłączeniem osób trzecich i nikomu nie płacił żadnego wynagrodzenia za korzystanie z tej działki. Wyłącznie on decydował też o sposobie wykorzystania i zagospodarowaniu działki z nikim nie konsultując żadnych decyzji dotyczących tej działki.

W dniu 15.05.2001r. udziały we własności działki nr (...) (sąsiadującej bezpośrednio z przedmiotową działką nr (...)) nabyli od M. C. (1), K. K., M. Z. (2) i M. K. wnioskodawcy M. W. i J. W.. Tego samego dnia M. C. (1) przekazał wnioskodawcom w posiadanie działkę gruntu odpowiadającą działce ewidencyjnej nr (...). W dniu 11.07.2003r. została zawarta notarialna umowa zniesienia współwłasności działki nr (...), w wyniku której wnioskodawcy nabyli własność wydzielonej z działki nr (...) działki nr (...).

Działka nr (...) i działka nr (...) są wspólnie ogrodzone jednym ogrodzeniem od 1974r i od tej pory aż do 15.05.2001r. były w posiadaniu M. C. (1). Działka nr (...) znalazła się w posiadaniu M. C. (1) na skutek jej nieformalnego nabycia od M. G., a działka oznaczona obecnie numerem ewidencyjnym (...) znalazła się w posiadaniu M. C. (1) wskutek notarialnego nabycia przez niego w dniu 24.04.1974r. udziałów we współwłasności działki nr (...), ponieważ M. C. (1) faktycznie objął w posiadanie część działki nr (...) odpowiadającą obecnej działce nr (...), co znalazło wyraz w ogrodzeniu przez niego tej części działki nr (...) razem z obecną działką nr (...).

Od dnia sprzedaży wnioskodawcom udziału we współwłasności działki nr (...) w dniu 15.05.2001r. to oni posiadają jak właściciele zarówno działkę nr (...), jak i działkę nr (...). Oni korzystają z tych działek z przeznaczeniem pod rekreację oraz dbają o budynek i roślinność na działkach z nikim także nie uzgadniając sposobu wykorzystywania tych działek i nikomu nie płacąc żadnych pieniędzy za korzystanie z nich. W 2005r. wnioskodawcy założyli instalację alarmowa dotyczącą znajdujących się w ich posiadaniu działek nr (...) i podpisali umowę o monitoring tego systemu alarmowego, a w 2008r. lub 2009r. zrobili dodatkową bramę wjazdową na działki w istniejącym od 1974r ogrodzeniu. Nikt nie wnosił przeciwko wnioskodawcom powództwa windykacyjnego ani negatoryjnego dotyczącego tych działek.

Ogrodzenie działki nr (...) od strony działki nr (...), tak samo jak ogrodzenie działki od innych stron, istnieje od 1974r. i nie było na przestrzeni lat przesuwane. To E. i E. P. w latach 80-tych przesunęli ogrodzenie swojej działki nr (...) w kierunku ogrodzenia działki nr (...) likwidując w ten sposób istniejące wcześniej pomiędzy ogrodzeniami działek przejście do rzeki N. nad biegnącym tam rowem melioracyjnym. Małżonkowie P. zasypali rów melioracyjny i dołączyli ogrodzenie swojej działki nr (...) do ogrodzenia działki nr (...).

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie nie kwestionowanych przez uczestników postępowania dokumentów: aktu notarialnego z dnia 15.05.2001r. (k. 7-9), aktu notarialnego z dnia 11.07.2003r. (k. 10-15), odpisu z księgi wieczystej (k. 16), zaświadczenie (k. 17), informacji z Wydziału Ksiąg Wieczystych (k. 18), wypisu z rejestru gruntów wraz z wyrysem z mapy ewidencyjnej (k. 28-29), zaświadczenia ze Starostwa Powiatowego w P. (k. 30-31), odpisu z księgi wieczystej (k. 66-68), zdjęć (k. 250-258), zaświadczeń o opłacaniu podatku (k. 259,

k. 325), protokołu przeglądu instalacji alarmowej z dnia 2.12.2005r. (k. 279), umowy z 30.11.2005r. (k. 280-281), umowy z 29.11.2005r. (k. 282-283), akt uwłaszczeniowych (k. 290-293), aktu notarialnego z 8.08.1978r. (k. 296-297), aktu notarialnego z dnia 26.10.2010r. (k. 298-299), a także na podstawie oględzin nieruchomości (k. 452-474), opinii biegłego z zakresu leśnictwa T. Z. (2) (k. 506-509) oraz na podstawie zeznań świadków H. W. (k. 263-264), M. K. (k. 264-266) i E. B. (k. 266-267).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, kiedy będąca przedmiotem wniosku działka nr (...) została ogrodzona przez poprzednika wnioskodawców (co wskazywałoby na objęcie przez niego tej działki w posiadanie), w szczególności, kiedy zostało postawione istniejące obecnie ogrodzenie tej działki od strony działki nr (...). Wnioskodawcy twierdzili bowiem, że ogrodzenie od strony działki nr (...) było cały czas w tym samym miejscu od momentu jego postawienia w 1974r., natomiast uczestnicy postępowania A. G. (3), A. M. i S. Z. twierdzili, że od strony działki nr (...) ogrodzenie działki nr (...) w tym miejscu, co jest obecnie, pojawiło się dopiero w latach 80-tych (około 1984-1987 roku), a wcześniej przebiegał na działce nr (...) rów melioracyjny, wzdłuż którego był swobodny dostęp do rzeki N..

Zdaniem Sądu dowody zgromadzone w sprawie, w szczególności zeznania świadków H. W., M. K. i E. B. w połączeniu z opinią biegłego z zakresu leśnictwa, potwierdzają stanowisko wnioskodawców o istnieniu całego ogrodzenia działki nr (...) począwszy od 1974r. i braku zmian w przebiegu tego ogrodzenia do dnia dzisiejszego. Zeznania świadków H. W., E. B. i M. K. są w tym względzie precyzyjne, logiczne i spójne ze sobą i jednoznacznie wynika z nich, że M. C. (1) ogrodził przedmiotową działkę zaraz po jej kupieniu, a ogrodzenie to cały czas jest w tym samym miejscu i nie było przesuwane, natomiast rów melioracyjny był poza działką M. C. (1) na działce małżonków P. i to oni zasypali rów melioracyjny na ich działce i przesunęli swoje ogrodzenie w ten sposób likwidując przejście przez ich działkę do rzeki N.. Zważywszy, że H. W. w 1977r. sama kupiła działkę rekreacyjną w bezpośrednim sąsiedztwie przedmiotowej działki nr (...), M. K. jest siostrą zmarłej żony M. U. C. i od samego początku bywała na spornej działce, a E. B. jest siostrzenicą M. C. (1) i również od lat 70-tych bywała na przedmiotowej działce – wiedza tych świadków na temat tego, kto na przestrzeni lat korzystał z działki nr (...) i od kiedy była ona ogrodzona, jest wiedzą pełną i konkretną, wynikająca z bezpośrednich obserwacji, a nie wiedzą ze słyszenia czy efektem przypuszczeń lub domysłów.

Nie można tego powiedzieć o zeznaniach świadków T. G., H. K., A. G. (2) i E. G., ponieważ świadkowie ci albo w ogóle nie mieli wiedzy odnośnie posiadaczy przedmiotowej działki albo ich wiedza w tym zakresie była wybiórcza i mało precyzyjna. Świadek T. G. wiedziała jedynie, że M. G. sprzedała działkę w 1974r. panu C. (co potwierdza fakt nieformalnego nabycia działki przez M. C. (1) od M. D. w 1974r.), ale nie potrafiła powiedzieć, jak była powierzchnia tej działki i kiedy została ona ogrodzona. Z kolei świadek H. K. zeznała, że nie kojarzy M. C. (1) (ale wskazała jednocześnie, że generalnie nie kojarzy osób, które mają w K. działki rekreacyjne) i że nie potrafi wskazać, od kiedy są ogrodzenia działek rekreacyjnych, w tym przedmiotowej działki („może od lat osiemdziesiątych”, ale „nie zwracała na to uwagi”). Tak samo niekonkretna była wiedza tego świadka odnośnie przebiegu rowu melioracyjnego i jego likwidacji, gdyż świadek zeznała, że ten rów melioracyjny został zakryty „chyba w latach osiemdziesiątych” i że wie od H. G. (2), że ten sąsiad, który zasypał rów melioracyjny na działce G., to także przesunął swoje ogrodzenie, ale nie potrafiła wskazać nazwiska tej osoby. Z kolei świadek A. G. (2) zeznał, że rów melioracyjny między działkami, wzdłuż którego można było dojść do rzeki N., był do 1985-1987 roku i gdy został zasypany, to wówczas przesunięto zarówno ogrodzenie z prawej, jak i z lewej strony tego rowu, ale nie potrafił logicznie wytłumaczyć, dlaczego pamięta, że akurat w tych latach został zasypany rów melioracyjny i zmienił się przebieg ogrodzenia („mi utknął ten 1985-1987 rok, bo wtedy najwięcej obrabiał się w konie”). Z kolei świadek E. G. przyznała, że na przedmiotowej działce była po raz pierwszy dopiero w 2008r. lub w 2009r. i że wiedzę na temat działki i przebiegu jej ogrodzenia czerpie od teściowej i od męża. Świadek zeznała, że w 2010r. rozmawiała z E. P. i ta powiedziała jej, że pomiędzy działką P. i W. było wcześniej przejście do samego jeziora i że przejście to zostało niedawno zagrodzone, przy czym świadek nie potrafiła wyjaśnić, dlaczego z takiego sformułowania (że ogrodzenie zostało postawione niedawno) wywnioskowała, że było to w latach 1985-1990. Z uwagi na wskazany wyżej brak spójności w zeznaniach świadków T. G., H. K., A. G. (2) i E. G. oraz ich ogólnikowość, a także sprzeczność z pozostałym materiałem dowodowym, Sąd uznał zeznania tych świadków za niewiarygodne i tym samym za niemiarodajne dla ustalenia tego, od kiedy przedmiotowa działka nr (...) została ogrodzona w taki sposób, jak wygląda to obecnie.

Należy zauważyć, że w czasie oględzin przedmiotowej nieruchomości Sąd stwierdził, że działki nr (...) są połączone ze sobą i ogrodzone jednym ogrodzeniem, a na działce nr (...) - wzdłuż ogrodzenia pomiędzy tą działką i działką nr (...) - rosną wysokie modrzewie, a z opinii biegłego z zakresu leśnictwa wynika, że drzewa te mają 34 lata i są zbliżone wiekiem do wieku innych drzew rosnących na w ramach tego samego ogrodzenia. To prowadzi do wniosku, że niewiarygodne są zeznania świadków, że na działce nr (...) do co najmniej połowy lat 80-tych nie było ogrodzenia od strony działki nr (...) i że można było tamtędy przejść wzdłuż rowu melioracyjnego do rzeki N.. Istnienie ponad 30-letnich modrzewi wzdłuż ogrodzenia na działce nr (...) wyklucza bowiem możliwość przechodzenia po tej działce po posadzeniu tych drzew i wskazuje na to, że rów melioracyjny biegł przez sąsiednią działkę nr (...) i to właściciele tej działki, tj. małżonkowie P. w latach 80-tych zasypali rów biegnący po ich działce i przesunęli ogrodzenie swojej działki do istniejącego od 1974r. ogrodzenia działki M. C. (1). Taki przebieg rowu melioracyjnego potwierdzają też dokumenty znajdujące się w aktach księgi wieczystej KW nr (...), w szczególności znajdująca się w tych aktach mapa sytuacyjna sporządzona w 1978r. przez geodetę H. Ł., z której jednoznacznie wynika, że rów melioracyjny biegł po działce nr (...), a nie po działce nr (...). Z tego względu logiczne i wiarygodne są twierdzenia wnioskodawców i zeznania świadków H. W., M. K. i E. B., że rów melioracyjny nie biegł po działce nr (...) i że ogrodzenie tej działki od momentu jego postawienia w 1974r. nie było przesuwane, a zasypania rowu i przesunięcia swojego ogrodzenia dokonali w latach 80-tych właściciele działki nr (...).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle art. 172 § 1 k.c. posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa jej własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze. Po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze (art. 172 § 2 k.c.). Stosownie do tych przepisów określona osoba może nabyć własność nieruchomości w drodze zasiedzenia, jeżeli jest posiadaczem nieruchomości, a posiadanie to przez cały okres posiadania ma charakter posiadania samoistnego i trwa nieprzerwanie przez czas określony w ustawie, tj. przez okres 20 lat - przy uzyskaniu posiadania w dobrej wierze lub przez okres 30 lat - przy nabyciu posiadania w złej wierze. Powyższe terminy samoistnego posiadania zostały wprowadzone do art. 172 k.c. nowelizacją wynikającą z art. 1 pkt. 32 ustawy z dnia 28.07.1990r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 55, poz. 321), która weszła w życie w dniu 1.10.1990r. Wcześniej natomiast, według pierwotnego brzmienia art. 172 k.c., terminy niezbędne do nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie wynosiły odpowiednio 10 lat (dla posiadania nabytego w dobrej wierze) i 20 lat (dla posiadania nabytego w złej wierze), przy czym do zasiedzenia nieruchomości, którego termin upłynął przed dniem 1.10.1990r. nie ma zastosowania termin zasiedzenia przewidziany w art. 172 k.c. w brzmieniu nadanym powołaną ustawą z dnia 28.07.1990r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ale termin zasiedzenia przewidziany w pierwotnym brzmieniu art. 172 k.c. (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.01.1991r. sygn. III CZP 73/90, LEX nr 3636).

Zgodnie z art. 336 k.c. posiadaczem samoistnym jest ten, kto rzeczą faktycznie włada jak właściciel, co oznacza, że władający rzeczą musi znajdować się w takiej sytuacji, która pozwala mu na korzystanie z rzeczy tak, jakby była jego własnością, a jednocześnie nie być właścicielem rzeczy. O tym, w zakresie jakiego prawa posiadacz wykonuje władzę nad rzeczą decydują zewnętrzne, widoczne dla otoczenia przejawy władztwa nad rzeczą, tj. zachowania posiadacza wskazujące na to, że postępuje on z rzeczą jak właściciel.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy potwierdza, że wnioskodawcy M. W. i jej mąż J. W. byli posiadaczami samoistnym objętej wnioskiem działki nr (...) od dnia 15.05.2001r., tj. od dnia, kiedy zakupili od M. C. (1), K. K., M. Z. (2) i M. K. udziały we współwłasności sąsiedniej działki nr (...) położonej w miejscowości S., gdyż jednocześnie z notarialnym nabyciem udziałów we własności działki nr (...) wnioskodawcy nieformalnie nabyli od M. C. (1) przedmiotową działkę nr (...) i od tej pory posiadają tę działkę jako posiadacze samoistni. Wynika to z faktu, że od chwili objęcia przedmiotowej działki w posiadanie traktowali ją tak, jakby byli jej właścicielami i było to widoczne dla otoczenia. To wyłącznie wnioskodawcy dysponują kluczami do bramy w ogrodzeniu działki i kluczami do znajdującego się w ogrodzeniu budynku. Oni też korzystają z działki z wyłączeniem innych osób i decydują o tym, jakie prace mają być na niej wykonywane (porządkowanie, nasadzenia itp.). To korzystanie z działki przez wnioskodawców ma przy tym

całkowicie swobodny charakter, bo wnioskodawcy nie uzgadniają z nikim tego, czy z działki mogą korzystać, a ponadto nikt nie domagał się od nich wydania tej działki. Niewątpliwym jest więc, że od dnia 15.05.2001r. wnioskodawcy weszli w posiadanie nieruchomości objętej wnioskiem i posiadają ją nieprzerwanie do dnia dzisiejszego. Posiadanie to ma charakter posiadania samoistnego, ponieważ wnioskodawcy mają wolę posiadania przedmiotowej nieruchomości jak właściciele, o czym świadczy sposób, w jaki posiadają przedmiotową nieruchomość oraz fakt, że osoby postronne uważają małżonków W. za właścicieli tej nieruchomości.

Zdaniem Sądu do czasu samoistnego posiadania przedmiotowej działki przez wnioskodawców należy zaliczyć okres samoistnego posiadania tej działki przez M. C. (1), gdyż w świetle art. 176 § 1 k.c. doliczenie czasu posiadania poprzednika może nastąpić, jeżeli następny posiadacz uzyskał posiadanie w drodze przeniesienia posiadania, a bez wątplenia M. C. (1) przekazał wnioskodawcom posiadanie przedmiotowej działki od momentu notarialnego zbycia na ich rzecz udziałów w sąsiedniej działce nr (...). Z uwagi na to przeniesienie posiadania działki nr (...) możliwe jest doliczenie do czasu jej posiadania przez wnioskodawców czasu posiadania tej działki przez M. C. (1), a więc okresu od 1974r. do 15.05.2001r., co powoduje, że okres samoistnego posiadania tej działki prowadzący do nabycia własności przez zasiedzenie należy liczyć od 1974r. Ponieważ M. C. (1) uzyskał posiadanie przedmiotowej działki na skutek nieformalnej umowy sprzedaży, dlatego należało uznać, że posiadanie działki przez M. C. (1) i wnioskodawców było posiadaniem samoistnym w złej wierze, bo zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem (uchwała 7 sędziów z dnia 6.12.1991r., III CZP 108/91, LEX nr 3700) osobę, która nabyła nieruchomość na podstawie nieformalnej umowy należy traktować jako posiadacza w złej wierze. Przy przyjęciu jako początku biegu terminu zasiedzenia daty 31.12.1974r., (jest to data pewna, bo nie zostało ustalone, kiedy konkretnie w 1974r. M. C. (1) ogrodził działkę tym samym zaznaczając objęcie jej w posiadanie), to należało uznać, że termin dwudziestoletni (dla posiadania w złej wierze) upłynął w dniu 31.12.1994r., a więc już po wejściu w życie nowelizacji kodeksu cywilnego, która wprowadziła dłuższe terminy niezbędne do zasiedzenia. Dlatego też Sąd zastosował w niniejszej sprawie trzydziestoletni okres posiadania, przewidziany przez art. 172 k.c. w jego obecnym brzmieniu, co oznacza, że wymagany dla zasiedzenia okres posiadania upłynął w dniu 31.12.2004r. i w dniu 1.01.2005r. wnioskodawcy nabyli własność przedmiotowej działki przez zasiedzenie.

Takiego rodzaju stwierdzenie zasiedzenia przez Sąd było dopuszczalne, mimo że nie odpowiadało ono treści wniosku w niniejszej sprawie, gdyż do orzeczenia o zasiedzeniu stosuje się odpowiednio przepisy o stwierdzeniu nabycia spadku, co oznacza, że sąd w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia obowiązany jest z urzędu badać, kto był posiadaczem samoistnym nieruchomości przez czas wymagany przez ustawę i prowadzący do zasiedzenia oraz stwierdzić nabycie własności nieruchomości w tym trybie na odpowiednią osobę, bez względu na to, czy została ona wskazana w żądaniu wniosku (art. 610 § 1 k.p.c. w zw. z art. 670 § 1 k.p.c. i art. 677 § 1 k.p.c.).

Dlatego też, mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności i powołane przepisy prawa, Sąd orzekł, że M. W. i jej mąż J. W. nabyli przez zasiedzenie z dniem 1.01.2005r. na zasadach małżeńskiej wspólności ustawowej własność nieruchomości o powierzchni 0,1568 ha położonej w D. gmina P., oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Wyszkowie – VIII Zamiejscowym Wydziale Ksiąg Wieczystych w P. prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...).

SSR Agata Tokarska